Ο Μ[illegible] βιαιοπραγίας 1912-13 ΤΗΣ ΡΩΜ[illegible]
Εἰ Ταχυδρόμος 1928 Ιουρίν 15

ΣΟΥΦΛΙΟΝ

THE FEDERATED SOCIETY OF THRACE

AGATHOUPOLITO "AVLAEAS"

ADRIANOUPOLI "ORESTIAS"

CALLIPOLITO "LYSIMACHI"

CONSTANTINOPO "ZOODOCHOS P"

GANOCHORITO "OMONIA"

HERACLITSIOT "AGIOS GEORG"

MADYTION "HELLESPONTO"

MILLIOTON "ATHENA"

PROKONISIOT "MARMARAS"

PROASTION "AGIOS ERMOL"

RAEDESTINON "VISANTHI"

SARANTA EKKLISIO "CARPODEMON"

SILYVRINON KAI PERICHORON

SKOPINON "ORPHEUS"

STRANTZALIOTON "AGIOS GEORGIOS"

THRACIAN WOMEN'S S "SKOPOS"

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΙΜΑΤΗΡΩΝ ΕΠΙΔΡΟΜΩΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ

ΥΠΟ Π. Γ. ΠΡΩΗΝ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ

1ον) Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1912 εἰσβαλόντες οἱ βούλγαροι εἰς τὸ χωρίον μας κατέστρεψαν πᾶν τὸ προστυχὸν, πυρπολήσαντες ἅπαντας τὰς οἰκίας τοῦ χωρίου μας ἀνερχομένας εἰς 114, ἐπίσης καὶ τὸ σχολεῖον ὡς καὶ τὸ τζαμίον τοῦ χωρίου μας.

2ον) Φεύγοντες οἱ κάτοικοι τὴν ἐπιδρομὴν τῶν βουλγάρων ἐγκατέλειψαν ἅπαντα τὰ κτήνη αὐτῶν ἀνερχόμενα εἰς 500 μεγάλα ζῶα καὶ 1500 αἰγοπρόβατα. Ἐκτὸς τοῦ του ἐγκατέλειψαν καὶ ἅπαντα τὰ σιτηρὰ των ἀνερχόμενα κατὰ μέσον ὅρον εἰς τριακοσίας χιλιάδας ὀκάδας.

3ον) Ἀποσταλεῖσα ἐπιτροπὴ εἰς τὸν ἐν Σουφλίῳ ὑποδιοικητὴν πρὸς λῆψιν πληροφοριῶν ἐξηφανίσθη κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1913. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Ἐσοὺφ Ὀγλοῦ Μεμὲτ καὶ Τσαοὺς Ἰζὲτ Ὀσεῖν.

4ον) Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου μας οἱ Βούλγαροι κατέστρεψαν ἅπαντα τὰ μωρεόδενδρα ἡμῶν ἀνερχόμενα τοὐλάχιστον ἄνω τῶν 9 χιλ. μωρεοδένδρων. Ἡ ζημία αὕτη προξενηθεῖσα εἰς ἡμᾶς μᾶς ἀπεστέρησε τῆς σηροτροφίας τὸ κυριώτερον προϊὸν πλουτοπαραγωγὸν εἰς τὸ χωρίον.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ διοικησις τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ἐν Θρᾴκῃ τῆς ὁποίας τὰς φοβερὰς θηριωδίας ἀναλογιζόμενοι οἱ κάτοικοι φρίττουσιν ἀκόμη καὶ σήμερον.

Ἐν Λαγηνᾷ τῇ 24 Μαρτίου 1922

Οἱ πρόκριτοι Ὁ πάρεδρος

ΖΗΜΙΑΙ ΕΙΣ ΚΑΒΑΤΖΙΚΙΟΝ

Ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι Δήμαρχος Καβατζικίου περιφερείας Σουφλίου καὶ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ὡς καὶ πρόκριτοι Μουσουλμάνοι καὶ Ἕλληνες τῆς περιφερείας Καβατζικίου, βεβαιοῦμεν ὑπευθύνως ὅτι ἡ περιφέρεια ἡμῶν ἔπαθεν ἐπὶ βουλγαροκρατίας παρὰ τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν τὰς κάτωθι ἀτιμίας, ἐκβιάσεις, σφαγὰς, λεηλασίας, κλπ.

Ὅτε τὸ πρῶτον ἡ Βουλγαρία κατὰ τὸ ἔτος 1912 μῆνα Νοέμβριον κατέλαβε τὴν περιφέρειαν ἡμῶν ἤρχισε διαπράττουσα ἀτιμίας, ἐκβιάσεις, ἁρπαγὰς, σφαγὰς καὶ λεηλασίας κατὰ τῶν Μουσουλμάνων τῆς περιφερείας ἡμῶν καὶ δὴ μεταβάντες εἰς τὸ χωρίον Μουκαντὲ τῆς περιφερείας ἡμῶν, ἔνθα κατῴκουν Μουσουλμάνοι, κατὰ Δεκέμβριον 1912 ἀφοῦ διήρπασαν τὰ ζῷα αὐτῶν, συνείθρισαν τοὺς ἑξήκοντα ἄνδρας τοῦ χωρίου εἰς τὸ σχολεῖον αὐτῶν. Ἐξ αὐτῶν εἴκοσι δύο ἐφυλάκισαν ἐντὸς τοῦ τεμένους αὐτῶν, τοὺς δὲ ἄλλους μετὰ τῶν γυναικῶν, ἀτιμάσαντες αὐτὰς καὶ τῶν παίδων ἐξεδίωξαν εἰς τὰ ὄρη. Τοὺς εἰς τὸ ἱερὸν τέμενος φυλακισθέντας, ἀφοῦ ἐβασάνισαν ἔσφαξαν διὰ τῆς λόγχης καὶ εἶτα κατέκαυσαν αὐτοὺς μετὰ τοῦ τεμένους αὐτῶν.

Κατὰ μῆνα Ἰανουάριον 1913 μετέβη εἰς τὸ χωρίον Μουκαντὲ τμῆμα βουλγαρικῆς χωροφυλακῆς μετὰ τοῦ βουλγάρου ἱερέως παπᾶ Μιχαὴλ, ὀνομαζόμενον, καὶ διὰ τῆς βίας ἐβάπτισαν αὐτοὺς τοὺς Μουσουλμάνους κατοίκους εἴτινες εἶχον ἐπανέλθῃ ἐκ τῶν ὀρέων ὀνομάσαντες αὐτοὺς διὰ βουλγαρικῶν ὀνομάτων καὶ φορέσαντες αὐτοὺς τὸ συνηθισμένο τους καλπάκι καὶ ἕνα φαῦρον Σταυρόν.

Ἐκ τοῦ πλησίον βουλγαρικοῦ χωρίου Κούτρουτζα μετέβαινε τακτικὰ εἰς αὐτοὺς βούλγαρος ἱερεὺς καὶ ἐτέλει ὑποχρεωτικῶς καὶ βίᾳ μετὰ στρατιωτῶν διαφόρους ἱεροτελεστίας (λειτουργίας, βαπτίσεις, γάμους, κλπ.) Κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν μετέβησαν εἰς τὸ Μουσουλμανικὸν χωρίον Σέϊρβα τῆς περιφερείας ἡμῶν καὶ κατέσφαξαν πάντας τοὺς Μουσουλμάνους κατοίκους εντὸς τοῦ ἱεροῦ τεμένους αὐτῶν διεσωθη δὲ μόνον εἷς, ὁ Χαλὴλ Χότζας, ὅστις πάντα ταῦτα διηγεῖται.

Τὰς γυναῖκας τοῦ χωρίου τούτου, κορέσαντες τὰ ἄγρια πάθη των ἐξεδίωξαν μετὰ τῶν παιδίων, ἐξ ὧν πολλὰ οἱ αἱμοβόροι κατέσφαξαν εἰς τὰ ὄρη.

Κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολουίαν μετέβησαν εἰς τὸ Μουσουλμανικὸν χωρίον Ὀσμάντζα καὶ κατ' ἀρχὰς ἀτίμασαν τὰς γυναῖκας τῶν κατοίκων, εἶτα διήρπασαν τὰ ζῷα αὐτῶν, τὰ χρήματα καὶ τὴν περιουσίαν, κατέσφαξαν τοὺς προκρίτους Χατζῆ Μουσταφᾶ, Τσολὰκ Μουσταφᾶς, Νεμοντὶ Χασὰν, Ροσὶτ Γιακοὺπ ὀγλοῦ καὶ ἄλλους τοὺς δὲ λοιποὺς ἐξεδίωξαν εἰς τὰ ὄρη.

Τὰ αὐτὰ διεπράχθησαν σχεδὸν εἰς πάντα τὰ Μουσουλμανικὰ χωρία τῆς περιφερείας ἡμῶν, ἤτοι σφαγαὶ, ἀτιμίαι, λεηλασίαι, ἁρπαγαὶ, ἐκβιασμοὶ πρὸς ἀλαλγὴν θρησκείας των καὶ γλώσσης των, διότι ὑποχρέωσαν πάντας νὰ ὁμιλῶσι τὴν βουλγαρικήν.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἤτοι κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον τοῦ 1913 κατέκαυσαν ἐντελῶς τὰ Μουσουλμανικὰ χωρία Σάρχανλη, Τσεσμετζίκ, Τσαλίκ, Καβάκουρον, Κιουτεκλῆ, Μουσελὴμ, Μουκαντὲ, Σέϊρβα, διαπράθαντες εἰς πάντα σφαγὰς, ἀτιμίας κλπ.

Μεγαλυτέρας ἀτιθίας καὶ ἐκβιάσεις ἤρχισαν νὰ διαπράττωσιν ὅτε τὸ δεύτερον κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς Θρᾴκης ἀποχώρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατέλαβον τὴν Θρᾴκην. Τότε ἤρχισαν νὰ κατακαίωσι κατὰ πολὺ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον τῆς περιφερείας.

Κατὰ τὴν 7ην Μαρτίου 1914 κατέλαβον βίᾳ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἑλληνικωτάτου χωρίου Καβατζικίου, ὑποχρεώσαντες τοὺς ἱερεῖς νὰ ὑπογράφωσιν ὅτι δέχονται τὴν τοιαύτην διαρπαγὴν καὶ ἀπαγορεύσαντες τοὺς ἱερεῖς νὰ ὑπογράφωσιν ὅτι δέχονται τὴν τοιαύτην διαρπαγὴν καὶ ἀπαγορεύσαντες εἰς αὐτοὺς νὰ ἱερουργῶσιν.

Διώρισαν βουλγάρου ἱερεῖς καὶ βίᾳ προσήγαγον ἑκάστοτε τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Κατὰ τὴν τοιαύτην χρονολογίαν κατέλαβον τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον τοῦ αὐτοῦ χωρίου καὶ ἀφοῦ ἐκδιώξαντες τοὺς Ἕλληνας διδασκάλους ἐτοποθέτησαν Βουλγάρους διδασκάλους ὀνομαζομένους Δημήτριον Πόπωφ καὶ διδασκάλισσαν Μαρίαν Γεωργίεφ, ἐξαναγκάσαντες τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐκμάθωσι καὶ νὰ ὁμιλῶσι τὴν βουλγαρικὴν καὶ νὰ στέλλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὸ βουλγαρικὸν σχολεῖον. Παρὰ τῶν κατοίκων ἐλάμβανον βίᾳ ζῷα καὶ τρόφιμα διὰ τὸν στρατόν των, δι δεντεὸ μόνον μίαν ἁπλῆν ἀπόδειξιν «ράσπισκα» καλουμένην ἀλλοίμονον δὲ ἐὰν τις ἐδήλωνεν, ὅτι δὲν ἔχει, ἀμέσως θὰ κατεσφάζετο.

Κατὰ τὴν 9ην Ἰουλίου 1913 ἔλαβον διὰ τῆς βίας δώδεκα προκρίτους ἐκ τοῦ χωρίου Καβατζικίου (Ἰωάννην Ἀλεξούδην, Ἀθ. Σκαρλᾶτον, Ἀθ. Πασχάλην, Δ. Ζουφεκσῆν, Θ. Μάρκον, Θ. Ἀνδρέα, Θ. Γιαννόπουλον, Σ. Ματλάκον, Σ. Καμαργιάννην, Τρ. Ἀράπογλου, Β. Μαστρογιαννεύδην, Β. Μεντραΐτην) καὶ ἄλλους Ἕλληνας ἐκ γειτονικῶν χωρίων Λαδιᾶς Κορνοφωλέας κλπ. καὶ ὁδηγήσαντες εἰς Μαγκάζ, Κορνοφωλέας ἤρχισαν νὰ ἐκδιώκωσι τοὺς Μουσουλμάνους κατοίκους, διαρπάζοντες καὶ ἀτιμάζοντες καὶ καταστρέφοντες τὸ πᾶν.

Μετὰ ταῦτα ἐστράφησαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐξεδίωξαν πάντας ἀνεξαιρέτως, διαπράττοντες τὰ αὐτὰ, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθησαν.

Τότε ἠναγκάσθησαν οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες καὶ Μουσουλμάνοι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν πατρικὴν γῆν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς βοηθείας νὰ φύγωσι μακρὰν τῶν θηρίων τούτων βουλγάρων καὶ ἔφευγον οἱ μὲν Μουσουλμάνοι εἰς Ἀνατολικὴν Θρᾴκην, οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς Μακεδονίαν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1913 κατανοήσαντες οἱ Βούλγαροι ὅτι ὁ συμμαχικὸς στρατὸς θὰ κατελάμβανε τὴν Θρᾴκην καὶ ἐπομένως οἱ κάτοικοι θὰ ἐπανήρχοντο, ἤρχισαν νὰ κατακρημνίζωσι τὰς οἰκίας τῶν Ἑλληνικῶν χωρίων Καβατζοκίου, καὶ Πασμακτσῆ. Οὕτω κατεκρήμνισαν τριακοσίας οἰκίας εἰς τὸ χωρίον Καβατζάκ, κατὰ δὲ τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1918 κατέκαυσαν τὴν μεγαλοπρεπῆ Ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου καὶ τὸ σχολεῖον εἰς δὲ τὸ χωρίον Πασμακτῆ κατεκρήμνισαν τεσσαράκοντα οἰκίας μὴ προφθάσαντες νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸ ἀπαίσιον αὐτῶν ἔργον, διότι ἐγένετο ἀνακωχὴ καὶ προέλασεν ὁ συμμαχικὸς στρατός.

Ἐν τέλει βεβαιοῦμεν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων διαπραχθεῖσαι ἀτιμίαι, ἁρπαγαὶ, λεηλασίαι, ἐμπρησμοὶ, βιασμοὶ, στερήσεις προσωπικῆς ἐλευθερίας, λῃστεῖαι, σφαγαὶ καὶ καταστροφαὶ εἶναι τόσον ἄπειροι, ὥστε καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐν λεπτομερείᾳ περιγραφὴ αὐτῶν, διότι τοῦτο θὰ ἀπήτει χρόνον ἀφάνταστον.

Πάντα ταῦτα ἐπιβεβαιοῦνται παρ' ὅλων τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας Καβατζικίου Μουσουλμάνων καὶ Ἑλλήνων.

Ἐν Καβατζικίῳ τῇ 18 Μαρτίου 1922.

Ὁ Δήμαρχος. Οἱ Δημ. σύμβουλοι

ΖΗΜΙΑΙ ΧΩΡΙΟΥ ΔΑΔΙΑΣ

Οἱ ὑπογεγραμμένοι πάρεδρος καὶ πρόκριτοι τοῦ χωρίου ΔΑΔΙΑΣ τῆς περιφερείας Σουφλίου, βεβαιοῦμεν ὑπευθύνως ὅτι οἱ βούλγαροι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν Θρᾴκῃ διαμονῆς των διέπραξαν τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα εἰς τὸν πολιτισμόν.

Τὴν 12ην Ἰουλίου 1913 ὅτε πλέον εἶχε κηρυχθῇ ὁ Ἑλληνοβουλγαρικὸς πόλεμος καὶ ἀκατάσχετος προήλαυνεν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς, ὁ ὑπομοίραρχος Σουφλίου Εὐάγγελος Γεωργίεφ, ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Τάσιεφ καὶ ὁ ἀρχικομιτατζῆς Ντογραματζίεφ μετὰ δεκάδων τινῶν βουλγάρων στρατιωτῶν ἐλθόντες εἰς τὸ χωρίον ἡμῶν, συνεκέντρωσαν εἰς τὸ σχολεῖον περὶ τὰ τριάκοντα πρόσωπα ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου. Ἐξ αὐτῶν 19 μὲν ἐξαναγκασθέντες ἵνα πληρώσωσιν 6000 δραχμῶν ἀπελύθησαν, οἱ δ' ἕτεροι 11 ἀπήχθησαν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ χωρίου καὶ παρὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν θέσιν Μαγκάζ, ἀπέχουσαν 10 χιλιόμετρα ἐκ τοῦ χωρίου. Ἐκεῖθεν οἱ μὲν ἐξ ὡδηγήθησαν εἰς Σουφλίον, ἵνα ἀποσταλῶσιν, ὡς ἔμπροι εἰς Σόφιαν, οἱ δὲ πέντε κατεκρεουργήθησαν τραγικῶς ὡς ἑξῆς. Παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ τοῦ κειμένου παρὰ τὴν ἄνω θέσιν ὠρύχθη λάκκος ἐντὸς τοῦ ὁποίου τεθέντα τὰ θύματα ἐλογχίσθησαν ὑπὸ τῶν πέριξ τοῦ λάκκου εὑρισκομένων στρατιωτῶν καὶ ἐτάφησαν ἐκεῖ ἡμιθανεῖς μετὰ δύο ἄλλων προσώπων ἐκ Κορνοφωλέας καταγομένων. Οἱ οὕτω κατασφαγέντες εἶναι οἱ Δημήτριος Ι. Λεσχῆς, Ἄγγελος Δ. Καραντζάνλης, Ἀγοραστὸς Ν. Ἀγοραστίδης καὶ Νικόλαος Ν. Χαρημήτρου. Τὸ στυγερὸν τοῦτο κακούργημα ἐγένετο κατὰ τὴν φυγὴν τῶν βουλγάρων ἐντεῦθεν τοῦ 1913.

Ἐπιδικασθείσης κατόπιν τῆς Δ. Θρᾴκης εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐπανέκαμψαν οἱ βούλγαροι καὶ πάλιν περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου 1913.

Ἅμα τῇ ἐπανόδῳ των παρὰ τὴν θέσιν «κόκινα γιάργιαν φονεύσαντες τὸν πομένα Ἀπόστολον Ι. Μήλου καὶ ἐξαναγκάσαντες τοὺς ἄλλους εἰς φυγὴν ἥρπασαν 2000 πρόβατα καὶ ἓξ ἵππους.

(Λόριον ἡ συνέχεια)

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Δήμαρχος Σουφλίου, δημοτικοὶ σύμβουλοι Σουφλίου, δημαρχικοὶ πάρεδροι Σουφλίου, πάρεδροι χωρίων τοῦ Δήμου Σουφλίου, βεβαιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα βουλγαροκρατίας (1912—1913) διεπράχθησαν ἐκ μέρους τῶν βουλγαρικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν οἱ κάτωθι ἀνήκουστοι βανδαλισμοί.

1) Εὐθὺς ἅμα τῇ καταλήψει τῶν μερῶν αὐτῶν καὶ περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1912 κατεδάφισαν τὸ παρὰ τὸ διοικητήριον Σουφλίου τέμενος, ἀφοῦ ἀφήρεσαν προηγουμένως τὰ ἐν αὐτῷ πολύτιμα ἀντικείμενα. Εὐ. Ταχυδρόμ.

2) Ἅμα τῇ κηρύξει τοῦ Ἑλλήνου βουλγαρικοῦ πολέμου κατέλαβον ἀμφοτέρας τὰς ἐκκλησίας Σουφλίου, Ἁγίου Γεωργίου καὶ Ἁγίου Ἀθανασίου, τὴν 23ην δὲ Ὀκτωβρίου 1913 κατέλαβον τὰ τρία δημοτικὰ σχολεῖα Σουφλίου. Τῶν ὡς ἄνω ἐκκλησιῶν ἅπαντα τὰ πολύτιμα σκεύη καὶ ἱερὰ ἄμφια ἄλλα μὲν ἐπωλήθησαν τῇδε κακεῖσε, ἄλλα δὲ μετεφέρθησαν εἰς Παλαιὰν Βουλγαρίαν. Τὰ καταληφθέντα σχολεῖα ἐχρησίμευσαν ὡς φυλακαὶ καὶ στρατῶνες τοῦ στρατοῦ τῶν καταστρεφομένου παντὸς ἐν αὐτοῖς σχολικοῦ ἐργάνου, ἢ σκεύους. 13 Ιουν 1928

3) Τὸν Μάρτιον τοῦ 1914 περισυνέλεξαν τὰ βιβλία ἀπὸ διαφέρους βιβλιοθήκας, ἤτοι τὰ βιβλία τῶν ἐκκλησιῶν, σχολείων, τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου, τὰ ἰατρικὰ συγράμματα τῶν ἰατρῶν Δ. Σώνη, Π. Λεφάκη, Σ. Βαλασίδου, Κ. Κουρτίδου, τὰ νομικὰ καὶ ἐγκυκλοπαιδικὰ τοιαῦτα τοῦ κ. Π. Παπάζογλου καὶ τὰ κατέκαυσαν.

4) Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1914 ἐξυλοκόπησαν ἐν μέσῃ ἀγορᾷ τοὺς Χαράλαμπον Κουντουρᾶν καὶ Ἠλίαν Ἀραμπατζῆν, ἐκάλεσαν δ' ἐπὶ τούτῳ διὰ τοῦ δημαρχικοῦ κλητῆρος πολὺν κόσμον ἵνα παραστῇ θεατής.

5) Ἔδειραν ἐπικινδύνως κατὰ διαφέρους ἐποχὰς τοὺς κάτωθι. 1) Ἠλίαν Παπαευαγγέλου. 2) Εὐθ. Ἀραμπατζῆν. 3) Εὐ. Κοϊτσόγλου. 4) Ἠλίαν Ἀργυριάδην. 5) Χριστόδουλον Σακελλαρίδην. 6) Ἰω. Μπιτίναν. 7) Εὐάγγελον Μαλμπάντην καὶ Νίκον Τακίαν οὗτινες ἀπέκοψαν καὶ τὸ δεξιὸν οὖς.

6) Ἐλήστευσαν ὑπὸ τύπου φορολογίας διὰ τὸ Κομιτάτον τοὺς κάτωθι. 1) Στέργιον Χαραμπάραν. 2) Θεόδωρον Τοτακάρην. 3) Ι. Ἀποστολίδην, 4) Ἀπόστολον Μπρίκαν. 5) Π. Πετρίδην. 6) Γεώργιον Μπιζέραν. 7) Νικόλαον Γκαργκώναν. 8) Ι. Ἰκαργκώνα. 9) Ἠλίαν Χαραμπάραν. 10) Στ. Κοῦκον. 11) Σταμ. Ντούτλιαν. 11)

ΟΡΙΣΜΟΝ ΤΗΣ

ΓΙΟΥ ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ.—Η ΑΝΘΡΩΠΛΗΨΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΝΑ ΤΗΣ.

βασιλεῖς,

—Ναί, ἀλλὰ αἱ γυναῖκες ἐκλέγουν τοὺς συμβούλους των ταχύτερα· αἱ γυναῖκες ποὺ ἐβασίλευσαν, ὅπως ἡ Αἰκατερίνη τῆς Ρωσσίας καὶ ἡ Ἐλισσάβετ τῆς Ἀγγλίας, ὑπῆρξαν μὲν μεγάλαι, ὀφείλουν ὅμως μέγα μέρος τῆς φήμης των εἰς τὴν γυναικείαν διαίσθησίν των.

—Ποῖα εἶνε, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Υ. Μεγαλειότητος τὰ καθήκοντα τῶν βασιλέων τῆς ἐποχῆς μας.

—Αὐτὸ εἶνε ἕνα ζήτημα τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνασθε νὰ τὸ συζητήσετε καλλίτερα μὲ τοὺς βασιλεῖς. Ἐγὼ δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἀπαντήσω ἀμέσως.

—Ἡ συμμετοχὴ τῶν γυναικῶν εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν ἑκάστης χώρας θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κατάπαυσιν τῶν πολέμων;

—Ἡ συμμετοχὴ τῶν γυναικῶν εἰς τὴν πολιτικήν, λέγει ἡ Βασίλισσα, δὲν θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κατάπαυσιν τῶν πολέμων, παρὰ μόνον ὅταν καὶ οἱ ἄνδρες ἀντιληφθοῦν ὅτι τοῦτο εἶνε τὸ μόνον καλὸν ποὺ ἔχουν νὰ κάμουν πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ πλεῖστον τῶν πολέμων, ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα παρεξηγήσεων ἢ σκευωριῶν. Τὰ ἔθνη εἶνε ἀπλῆστα, ὅπως καὶ τὰ ἄτομα. Θὰ ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἀφήσουν κατὰ μέρος τὴν ἀπληστίαν των, ὅπως

Ἀπ. Πελαργίδην. 13) Ἰωάν. Ἀδαμίδην. 14) Εὐθ. Τσακίρην. 15) Κωνστ. Ἰλύστρων. 16) Πασχ. Μαλίτον. 17) Χρ. Μούτλιαν. 18) Χ. Ἀθ. Ἰκυρτζόγλου. 19) Πασχ. Κουκούλην, Ἐλ. Παπαδημητρίου. 20) Βελῆ Ἐφένδην. 21) Χακῆ ἐφένδην. 22) Μαυρὰτ Μπουντούραν. 23) Χότζογλου Χουσεΐν. 24) Ἠλ. Μανάβην. 25) Ι. Μπρίκαν. 26) Γεώργ. Σεϊδάρην. 27) Ἐλισάβετ Μουτσάρα. 28) Δημ. Σιζιρίκην.

7) Ἀπελαύνοντες καθ' ἑκάστην εἰς Μακεδονίαν ἐδήουν τὰς οἰκίας των ἀμέσως, μεταφέροντες εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Βουλγαρίας τὰ πολυτιμότερα σκεύη, ἔπιπλα καὶ διάφορα ἀντικείμενα.

8) Ἐδήωσαν τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ καταστήματα.

9) Κατεκρήμνισαν ἐκ θεμελίων 540 οἰκίας ἐν Σουφλίῳ καὶ 80 περίπου ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ Δήμου Σουφλίου.

10) Κατεδάφισαν τὸ ἐθωμανικὸν χωρίον Δεμίρ Ὀρέν (ἐξ 110 οἰκιμάτων).

12) Τὴν 25 Μαΐου ἔσφαξαν ἀγρίως καὶ ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ τὸν Ἀθανάσιον Μαλιαχούστιαν τὸν μῆνα δὲ Ἰούνιον ἰδίου ἔτους ἐφόνευσαν διὰ πυροβόλου ὅπλοι τὸν Ἀθανάσιον Μόζαν καὶ Βασίλειον Μπατσιάν.

Καὶ ἄπειρα παρόμοια κακουργήματα διέπραξαν, ὧν διαφεύγουν ἡμῖν αἱ λεπτομέρειαι.

Ὁ Δήμαρχος Σουφλίου Παναγ. Δ. Χαραμπάρας. Οἱ Δημαρχικοὶ πάρεδροι, Δ. Τερζούδης, Χ. Δασύλας.

Οἱ Δημ. σύμβουλοι Σουφλίου. Ὁ πρόεδρος Α. Πελαργίδης. Ὁ ἀντιπρόεδρος Θεοδ. Σέντερης. Τὰ μέλη. Κοῦκος, Α. Μόκαλας, Γ. Μπρίκας, Π. Χ. Γιάννουγλους, Ἰωάννης Ἀδαμίδης, Ἐλ. Δ. Δημητρίου. Οἱ πάρεδροι τῶν χωρίων τοῦ Δήμου Σουφλίου, Ἐπιμονῆς, Ἀρχοντοχωρίου, Σιδηροῦς, Βάτου.

ΕΙΣ ΑΥΤΟΠΤΗΣ ΜΑΡΤΥΣ

Ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος βεβαιῶ ὅτι φυλακισθεὶς κατὰ τὸν μῆνα Μαΐον τοῦ 1917 παρὰ τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τὸ ὅτι περιέβαλφα δῆθεν λιποτάκτην τινὰ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ, παρέστην αὐτόπτης μάρτυς τῶν κάτωθι τερατουργημάτων.

(Αὔριον ἡ συνέχεια)

ξοστοιχίαν. Δεδομένης τῆς θερινῆς κινήσεως τῶν ἐπιβατῶν, ὑπολογίζεται ὅτι κατ' ἔτος θὰ ταξειδεύουν περὶ τὰ 8 ἑκατομμύρια 330 χιλιάδας ἐπιβατῶν. Ἐκτὸς αὐτοῦ, θὰ ἐκτελοῦνται ἡμερησίως 42 ζεύγη ταξειδίων ἀπὸ Λονδίνου εἰς Βουλώνην.

Τὰ ἔξοδα τῆς γραμμῆς αὐτῆς ὑπολογίζονται περὶ τὰ 190 ἑκατομμύρια λιρῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 31 περίπου ἑκατομμύρια θὰ δαπανηθοῦν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς σήραγγος. Τὸ σχέδιον προβλέπει ἐτήσια μικτὰ ἔσοδα 35 ἑκατομμύρια λιρῶν καὶ καθαρὸν κέρδος 12 ἑκατομμυρίων, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ κατανομὴ ἑνὸς μερίσματος ἐξ 7 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου.

Θὰ ἦτο ὅμως ἀρκετὴ ἡ ὕπαρξις μιᾶς σήραγγος καὶ μιᾶς τόσον ταχείας συγκοινωνίας, διὰ νὰ δημιουργήσῃ μίαν καθημερινὴν κίνησιν 13 χιλιάδων ἐπιβατῶν μεταξὺ Λονδίνου καὶ ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης; Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ λύσις τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ἐναπόκειται εἰς τοὺς εἰδικούς. Ἔστω ὅμως καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ σχέδιον αὐτὸ θὰ ἔφθανε μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς πραγματοποιήσεώς του, ἀπομένει νὰ ἴδωμεν ἐὰν τὸ Συμβούλιον τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀμύνης μετέβαλε τὴν προηγουμένην γνώμην του. Μέχρι τοῦδε ἦτο πάντοτε κεκηρυγμένον κατὰ τῆς κατασκευῆς τῆς σήραγγος, μὲ τὴν ἑξῆς δικαιολογίαν: Εἶνε ἀληθὲς ὅτι σήμερον ἡ Μάγχη δὲν ἀποτελεῖ πλέον τὸ πρόχωμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσώπευε πρὸ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀεροπορίας; ἀλλὰ διατί νὰ καταστῇ εὐκολωτέρα ἡ διάβασις μὲ τὴν κατασκευὴν μιᾶς ὑποβρυχίου σήραγγος;

Πολλοὶ λέγουν, ὅτι ἐν περιπτώσει πολέμου, θὰ ἦτο εὔκολον νὰ προκληθῇ πλήμμυρα ἐντὸς τῆς σήραγγος, ἢ νὰ πληρωθῇ μὲ ἀσφυξιογόνα ἀέρια ἢ ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ οὐδετεροποιηθῇ διὰ μιᾶς διεθνοῦς συμφωνίας. Ἐκεῖνοι ὅμως ποῦ ἐπιμένουν εἰς τὴν μὴ κατασκευὴν τῆς σήραγγος αὐτῆς, ἀπαντοῦν ὅτι οἱονδήποτε μέτρον προστασίας ἢ ἀχρηστεύσεώς της θὰ ἦτο εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως, εἰς τρόπον ὥστε δύναται νὰ

Εὐ. Ταχυδρόμος 14 Ιουν 1928

4) Ὅτε ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν συγχωρίων μου ἐκάμαμεν διαβήματα τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1919 νὰ κατακυρωθῇ τὸ χωρίον μας καὶ ἡ περιφέρειά μας εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἔμαθον οἱ βούλγαροι καὶ μὲ κατεδίωκον νὰ μὲ συλλάβουν, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶχον καταφύγῃ ἐν Γουμουλτζίνῃ, τότε ἕνας κομιτατζῆς συνέλαβε τοὺς δούλους μου ἐν Μεχρικὸς, ἀφήρεσαν διὰ τῆς βίας παρὰ τῆς συζύγου μου Ἀϊσὲ τὰ τιμαλφῆ ἅτινα ἐφόρει καὶ ἐκακοποίησαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν καὶ ἐκείνην καὶ τὸ τριετὲς τέκνον μου Μουσταφᾶ ὥστε ἔμεινε τοῦτο ἐλαττωματικῆς διαπλάσεως, παθὸν κατὰ τὴν σπονδυλικὴν στήλην ἐκ τῶν κακώσεων, διέρρηξαν δὲ τότε καὶ τὸ χρηματοφυλάκιόν μου καὶ ἀφήρεσαν ἕλην μου τὴν περιουσίαν 8.000 ναπολεόνια.

5) Ἐκακοποίησαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὅλους τοὺς κατοίκους διὰ τὴν παραμικρὰν αἰτίαν μαστιγώνοντες αὐτοὺς καὶ παντοειδῶς κακοποιοῦντες, ὥστε ὅλοι εἴμεθε ἀπὸ φασισμένοι ἐν περιπτώσει πολέμου καὶ εἰσβολῆς πάλιν τῶν βουλγάρων κακούργων μὲ τοὺς μπαλτάδες νὰ πολεμήσωμεν εἰς τὸ πλευρὸν τῶν ἀδελφῶν καὶ προστατῶν μας Ἑλλήνων ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον ἀπηλαύσαμεν πλήρους δικαιοσύνης καὶ προστασίας τῆς ζωῆς, τῆς περιουσίας καὶ τῆς τιμῆς μας.

Ἐν Σουφλίῳ τῇ 29)3)922

Ὁ βεβαιῶν

Μεχμὲτ ἐγλοῦ Χατήκ

ρικα φυσικὰ χαρίσματα τὰ ὁπ
πάλη τῆς ζωῆς καὶ ἡ κοινωνι
νιστότης δὲν εἶχον κατορθώσει
ἀμβλύνουν ἢ ἐξουδετερώσουν.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦτο προ
νος μὲ ἐξαιρετικὰ προτερή
Ἀλλὰ καὶ πῶς ἄλλως ἦτο δυ
νὰ εἶνε;

Ἦτο μία μεγάλη ἀλήθεια
γάπα τὴν Κάκιαν. Καὶ τὴν
εἰλικρινῶς, μὲ τρυφερότητα,
γνότητα αἰσθήματος, μὲ προ
ἁγνάς. Διὰ νὰ ἔχῃ δὲ τὴν δ
νὰ ἀγαπᾷ σημαίνει ὅτι ἦτο
παρξις εὐγενής.

Δὲν ἀπέβλεπεν εἰς τίποτε
ρως του πρὸς τὴν ξανθὴν ἐ
γυναῖκα τὴν ὁποίαν εἶχε γν
εἰς τὸ πεζοδρόμιον.

Τὴν ἠγάπα «ἔτσι» χωρὶς νὰ
εἰς θέσιν νὰ βυθομετρήσῃ τὴν
του, ἡ ὁποία ἐγίνετο τρυφερό
βρέφος ὅταν κατεκλύζετο ὑπὸ
ἀβρᾶς πνοῆς τοῦ λεπτοῦ ἐρω
αἰσθήματος.

Δὲν ἦτο, βέβαια, ζήτημα ἐκμ
λεύσεως, ἡ ἀφοσίωσις τοῦ Νερέκου

ΤΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΤΗΣ ΡΩΝ

ΟΙ ΕΡΩΤΕ

Η ΟΡΓΙΩΔΗΣ Ζ
ΣΗΣ ΤΗΝ Α
ΡΑΚΜΗΣ,

Τὸ λυκόφως τὸ ὁποῖον προηγεῖτο τῆς αὐγῆς ἐφώτιζε ἤδη τὰ ἀγάλματα τοῦ προδρόμου. Οἱ κεκλημένοι τοῦ Σίμωνος ἦσαν ὀρθοὶ καὶ ἑτοιμάζοντο ν' ἀναχωρήσουν. Ἠκούοντο αἱ κραυγαὶ τῶν δούλων οἱ ὁποῖοι, ἀφυπνισθέντες μετέφερον τὰ φορεῖα πρὸ τῆς θύρας.

Ἡ Μεσσαλίνα δὲν ἀπέσπα οὔτε ἐπὶ μίαν στιγμὴν τὰ βλέμματά της ἀπὸ τὸν Βαλέριον Ἀσιατικὸν τοῦ ὁποίου οἱ κρόταφοι, ἐλαφρῶς λευκάζοντες προσέδιδαν εἰς τὴν ὄψιν του μίαν ἀγέρωχον σοβαρότητα. Ἐκύτταξεν οὗτος τοὺς ἀστέρας οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀρχίσει νὰ ὠχριοῦν δὲν ἠσθάνετο δὲ οὔτω μετὰ πόσης φλογερᾶς ἐπιμονῆς τὸ βλέμμα τῆς Μεσσαλίνας ἦτο προσηλωμένον ἐπ' αὐτοῦ. Ἐφαίνετο μάλιστα ὅτι ἠγνόει τὴν παρουσίαν της, διότι εἶχεν ὁμιλήσει πρὸς πάντας οἰκείως καὶ